

Op weg naer Amerikao (844)

Op dinsdag d'n tiende febrewaori 2009 was 't weer zô wijd en gonge me op raais naer onze kaainder, die in Miami weune. Ze weune daer al een jaertie of acht, dus dan gao je daer regelmaotig naer toe, mor andersom komme hullie ok geregeld deuze kant op. Behaaleve onze dochter en schônzeun, hebbe we daer twêê klaainkaainders, êëntjie vâ zes en êëntjie vâ zeuve. M'n zwaoger Bas mè z'n vrouw broche ons weg mè mijn oto; ruimschôôts op tijd gonge me weg, want met aal dà drukke verkeer doe je d'r wel een uurtie of twêê over naer Schiphol. Op Schiphol d'n oto geparkeerd in de parkeergraozie en wij naer d'n incheckbaolie van Martinair en wâ zie me daer? Gêên mens! Wij naer d'n infermaosiebaolie van Martinair en daer krege me te hore dat 'r vandaeg niet gevloge wier vanwege te waainig passezjiers mè gelijk de vraeg d'r achteraan: "Hebbe jullie gêên mailtjie over de vluchtwijziging gehad?" Ik zee dà 'k twêê weke geleeje wel mail gekrege had waerop 'k zag dà ze de gereserveerde stoele in de komfort-klasse gewijzigd hadde, mor vedder hà 'k naareges op gelet. "Ja," zee die Martinair-miep, "mor kijk hier eens staan: u had gisteren, de negende, moeten vliegen!" Wij straolverbaosd netuurlijk en ik zee: "Dà kan hêemel nie waer weze, want wij leve hêelmael met d'n tiende!" Nou, die wijziging was bij 't leze van die mail nie bij me deurgedronge, dus daer stinge we, bepakt en bezakt, mor we voelde ons gepakt en gezakt!

Slaepkaomerdeurkaortie

Gelukkig was t'r nog wel plek in de kist, die d'n ellefde vloog, dus dat dan mor gedaen. Mor wat nou, want 't was pas twaolf uur in de middag. Trug naer Slierecht en dan d'n aanderen dag weer naer Schiphol vonge we niks, want daer was aalles op rêê en gêên snee brôôd in huis; dan mor een hotellechie zoeke in de buurt van Schiphol en we wazze blij dà ze in 't Ibis-hotel voor ons een kaomertie hadde. Vanaf dat hotel rijdt 'r vier keer per uur een bussie naer Schiphol, dus aalles was voor d'n bakker, of in dut geval: voor de piloot. Afschaaid genome vâ m'n zwaoger en z'n vrouw, wij naer onze slaepkaomer en hullie met d'n oto naer huis. Nou mot jie wete dat, toe me 't parkeerterraain van 't Ibis-hotel opreeje, we deur een slagbôôm mosse en uit dat apperaot, dat 'r bij staot, een parkeerkaortie kwam. Jullie kenne ze vast wel, zô 'n kaortie met de afmetinge van een credit-kaortie of bankpassie. Bij 't boeke van de hotelkaomer kree 'k voor onze slaepkaomerdeur ok zô 'n soortgelijk kaortie. Nae 't afschaaid neme in de hal van 't hotel gonge wij naer bovene en me zwaoger gong met d'n oto weg. Mor bove gekomme, bleek dat ik de parkeerkaort i m'n hande had en dà 'k 't slaepkaomerdeurkaortie aa m'n zwaoger gegeve had. Ik stoof naer beneejene en ik zag m'n zwaoger voor een geslote slagbôôm staon en z'n vrouw liep om dat uitrij-apperaot te danse, waerom dien bôôm nie ope gong. We hebbe pijn in ons buik gekrege van 't lache om die stommitaait, mor jullie zalle begrije dat dien bôôm nae 't ruile daernaer gelijk ope gong en onze slaepkaomerdeur ok!

Iets extraos

We hebbe ons die middag nie verveeld, want buite was 't koud en nat en dan kan 't best gezellig weze hêel zô 'n middag op ie kaomer; de tijd vloog en d'n aanderen dag vloge wij ok. 't Is aaltijd weer een hêelen belevenis as zô 'n kist de lucht in gaot mè 270 luchtpiraote an boord. We hadde tien-en-een-half uur vliege voor de boeg, dus tijd zat om aan aalles en nog wat te denke, te leze, te dutte en te ete. Ik vroeg aan zô 'n stewardess om wat te ete. Weet jie wâ ze zee? "Nee, nee, dat kan niet, want de cockpit!" (grappie!) Omdat 'r zes uur tiidverschil

is in Miami, had ik drek m'n kloksie mor zes uur trug gezet om zô bij de tijd te blijve. Ooit hà 'k me bij de excursie naer York van de H.V.S. een uur vergist in 't tijdverschil, waerdeur we bekant de bôôt miste en sindsdien zet ik m'n kloksie metêên op de goeje tijd. In Miami was 't 6 uur 's aeves, toe me daer landde en ... Dan staon daer achter 't glas van die leuke, glimmende en lachende koppies op ie te wachte... Daer doe je 't aamel voor, hee. Dat is aaltijd weer fantastisch! In Holland was 't dien dag een graedjie of vier en hier was 't twintig graeje meer, dus daer knap ie gelijk al van op. Wij in hullies oto en naer heulies huis, waer we eerst m'n verjaerdag gevierd hebbe, want dat is al 63 jaer lang percies op deuzen dag. Azze me drie weke in huis zijn bij de kaainders, dan gaon wij in de middelste week altijd iets extraos doen en wà me deuze keer gedaen hebbe, wi 'k jullie vollegende week in 'De Stem' vedder vertelle. Dus tot over zeuve daege dan mor, hee!

Wout van Rees

P.S. De verêênigingsruimte is wekelijks op woensdag ope. 't Leste nieuws over de verêêniging, is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl. Dut keer bevôôbeld de nieuwe tentôônstelling 'Iets op touw zette' in 't Slierechs Meseum.